



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

4. května 2017*

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 27 — Překážka věci zahájené — Soud, který řízení zahájil jako první — Článek 30 bod 1 — Pojem ‚návrh na zahájení řízení‘ nebo ‚jiná rovnocenná písemnost‘ — Návrh na dokazování znaleckým posudkem, jehož cílem je před konáním hlavního řízení zajistit nebo sestavit důkazy o skutečnostech, z nichž by mohla vycházet následná žaloba“

Ve věci C-29/16

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Landgericht Stralsund (Zemský soud ve Stralsundu, Německo) ze dne 8. ledna 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 18. ledna 2016, v řízení

HanseYachts AG

proti

Port D’Hiver Yachting SARL,

Société Maritime Côte D’Azur,

Compagnie Generali IARD SA,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, A. Prechal, A. Rosas, C. Toader (zpravodajka) a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za HanseYachts AG O. Hechtem, Rechtsanwalt,
- za Port D’Hiver Yachting SARL J. Bauerreisem, Rechtsanwalt,
- za Société Maritime Côte D’Azur A. Fischer, Rechtsanwältin,

* Jednací jazyk: němčina.

— za Compagnie Generali IARD SA C. Tendilem, předsedou, ve spolupráci s J. Labordem, Rechtsanwalt,

— za Evropskou komisi M. Heller a M. Wilderspinem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 26. ledna 2017,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 30 bodu 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1).
- 2 Tato žádost byla podána ve sporu mezi společností HanseYachts AG a společnostmi Port D'Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte d'Azur (dále jen „SMCA“) a Compagnie Generali IARD SA (dále jen „Generali IARD“), ve věci žaloby na určení neexistence odpovědnosti společnosti HanseYachts v rámci náhrady škody vzniklé společnosti SMCA.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Bod 15 odůvodnění nařízení č. 44/2001 zní takto:

„V zájmu harmonického výkonu spravedlnosti je nezbytné minimalizovat možnost souběžných řízení a zajistit, aby ve dvou členských státech nebyla vydána vzájemně si odporující rozhodnutí. Musí existovat jasný a účinný mechanismus pro řešení souběžně probíhajících řízení, a rovněž pro zamezení obtíží vyplývajících z vnitrostátních rozdílů, pokud jde o stanovení doby, kdy se věc považuje za projednávanou. Pro účely tohoto nařízení by měla být tato doba stanovena samostatně.“

- 4 Kapitola II tohoto nařízení, nazvaná „Příslušnost“, zahrnuje oddíl 2, nadepsaný „Zvláštní příslušnost“. Uvedený oddíl obsahuje článek 5 uvedeného nařízení, který stanoví:

„Osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována,

1. a) pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy, u soudu místa, kde závazek, o nějž se jedná, byl nebo měl být splněn;
- b) pro účely tohoto ustanovení a pokud nebylo dohodnuto jinak, je místem plnění zmíněného závazku:

— v případě prodeje zboží místo na území členského státu, kam zboží podle smlouvy bylo nebo mělo být dodáno,

— [...]

[...]

- 3) ve věcech týkajících se protiprávního jednání či jednání, které je postaveno na roveň protiprávnímu jednání, u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události;

[...]“

- 5 Oddíl 7 této kapitoly II, nadepsaný „Ujednání o příslušnosti“, obsahuje mimo jiné článek 23 nařízení č. 44/2001, který v odstavci 1 stanoví:

„Dohodnou-li se strany, z nichž alespoň jedna má bydliště na území členského státu, že v již vzniklém nebo budoucím sporu z určitého právního vztahu má příslušnost soud nebo soudy tohoto členského státu, je příslušný soud nebo soudy tohoto státu. Pokud se strany nedohodnou jinak, je tato příslušnost výlučná. [...]“

- 6 Oddíl 9 uvedené kapitoly II, nazvaný „Překážka litispendence a závislá řízení“, zahrnuje články 27 až 30 tohoto nařízení. Podle článku 27 uvedeného nařízení:

„1. Je-li u soudů různých členských států zahájeno řízení v téže věci mezi týmiž stranami, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost soudu, který řízení zahájil jako první.

2. Jakmile je určena příslušnost soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, prohlásí se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepřislušný ve prospěch prvního soudu.“

- 7 Článek 30 uvedeného nařízení stanoví:

„Pro účely tohoto oddílu se okamžikem, kdy bylo zahájeno řízení, rozumí

1. okamžik, kdy byl u soudu podán návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost, za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti žalovanému, nebo

[...]“

Francouzské právní předpisy

- 8 Code de procédure civile (občanský soudní řád) obsahuje v knize I, oddíl VII, nadepsaný „Provádění důkazů“. Podtitul II tohoto oddílu, nadepsaný „Důkazní opatření“, zahrnuje článek 145, který stanoví:

„Existuje-li oprávněný důvod k tomu, aby byly před konáním hlavního řízení zajištěny nebo sestaveny důkazy o skutečnostech, na nichž by mohlo záviset vyřešení sporu, mohou být na návrh kterékoli zúčastněné strany, v rámci žaloby nebo návrhu na předběžné opatření, nařízena legálně přípustná opatření.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 9 Z předkládacího rozhodnutí a ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že HanseYachts, společnost se sídlem v Greifswaldu (Německo), se zabývá výrobou a prodejem motorových člunů a plachetnic. Port D’Hiver Yachting je společnost, která provozuje obchod s loděmi a jejíž sídlo se nachází ve Francii.
- 10 Na základě smlouvy ze dne 14. dubna 2010 prodala HanseYachts společnosti Port d’Hiver Yachting, motorový člun – model Fjord 40 Cruiser. Tento člun byl dne 18. května 2010 dodán společnosti Port D’Hiver Yachting do obce Greifswald, která podléhá místní příslušnosti Landgericht Stralsund (Zemský soud ve Stralsundu). Poté byl převezen do Francie a dne 30. dubna 2010 následně prodán SMCA, společnosti usazené v tomto státě.

- 11 Dne 1. srpna 2011 uzavřely HanseYachts a Port d'Hiver Yachting distribuční smlouvu, která obsahuje doložku o příslušnosti soudů v Greifswaldu a určuje německé právo jako rozhodné hmotné právo. V souladu s jejím článkem 22 nahrazuje tato smlouva ve vztahu mezi smluvními stranami veškerá předchozí písemná či ústní ujednání.
- 12 Kvůli poškození člunu, ke kterému došlo v srpnu 2011, podala SMCA k tribunal de commerce de Marseille (Obchodní soud v Marseille, Francie) návrh na předběžné opatření, který byl společnosti Port d'Hiver Yachting oznámen dne 22. září 2011 a jehož prostřednictvím se SMCA domáhala, aby bylo nařízeno provedení znaleckého posudku před hlavním řízením na základě článku 145 občanského soudního řádu. Soudní obsílka byla rovněž doručena Volvo Trucks France SAS, jakožto výrobci motoru. V roce 2012 do řízení vstoupila Generali IARD, jakožto pojistitel společnosti Port d'Hiver Yachting. Během roku 2013 do řízení vstoupila rovněž HanseYachts jakožto výrobce dotčené lodi.
- 13 Znalec, jehož jmenoval tribunal de commerce de Marseille (Obchodní soud v Marseille), předložil svůj posudek dne 18. září 2014.
- 14 Dne 15. ledna 2015 podala SMCA proti společnostem Port d'Hiver Yachting, Volvo Trucks France a HanseYachts k tribunal de commerce de Toulon (Obchodní soud v Toulonu, Francie) žalobu na náhradu škody, kterou údajně utrpěla, a na nahrazení nákladů vzniklých řízením o dokazování znaleckým posudkem. Žaloba podaná proti HanseYachts byla založena na odpovědnosti výrobce za skryté vady.
- 15 Před podáním žaloby k tribunal de commerce de Toulon (Obchodní soud v Toulonu), ale po podání návrhu na předběžné opatření k tribunal de commerce de Marseille (Obchodní soud v Marseille) podala HanseYachts dne 21. listopadu 2014 negativní určovací žalobu k Landgericht Stralsund (Zemský soud ve Stralsundu), jejímž prostřednictvím se domáhala toho, aby rozhodl, že Port d'Hiver Yachting, SMCA a Generali IARD vůči ní nemohou v souvislosti s dotčenou lodí uplatnit žádnou pohledávku.
- 16 Jelikož žalované v původním řízení vznesly námitku překážky věci zahájené podle článku 27 nařízení č. 44/2001, předkládající soud se táže, zda s ohledem na ustanovení článku 30 tohoto nařízení musí jakožto soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, přerušit řízení až do doby, než se určí mezinárodní příslušnost tribunal de commerce de Toulon (Obchodní soud v Toulonu), jakožto soudu, který řízení zahájil jako první, nebo zda má provést přezkum opodstatněnosti žaloby podané v původním řízení, jakožto soud, který zahájil řízení jako první. V této souvislosti má za to, že jeho rozhodnutí závisí na otázce, zda podání, kterým bylo zahájeno důkazní řízení u tribunal de commerce de Marseille (Obchodní soud v Marseille) je „návrhem na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemností“ ve smyslu čl. 30 bodu 1 nařízení č. 44/2001, nebo zda taková kvalifikace náleží až úkonu, jímž byla podána žaloba k tribunal de commerce de Toulon (Obchodní soud v Toulonu).
- 17 Předkládající soud má za to, že podmínky pro použití čl. 27 odst. 1 nařízení č. 44/2001 jsou splněny, neboť žalobu podanou k tribunal de commerce de Toulon (Obchodní soud v Toulonu) a žalobu projednávanou u předkládajícího soudu podaly tytéž strany v téže věci. Předkládající soud zdůrazňuje, že z judikatury Soudního dvora, zejména z rozsudků ze dne 25. října 2012, Folien Fischer a Fofitec (C-133/11, EU:C:2012:664, body 42 a následující), a ze dne 19. prosince 2013, Nipponkoa Insurance (C-452/12, EU:C:2013:858, body 41 a násl.), vyplývá, že skutečnost, že žaloba v původním řízení je negativní určovací žalobou, nebrání konstatovat, že se jedná o překážku věci zahájené.
- 18 Podle názoru Landgericht Stralsund (Zemský soud ve Stralsundu) představují návrh na zahájení řízení o dokazování znaleckým posudkem před hlavním řízením stanovený ve francouzském právu a následně podaná žaloba ve věci samé jednotný celek, přičemž podání žaloby ve věci samé je pokračováním řešení stávajícího sporu mezi účastníky řízení. Z toho důvodu má posledně uvedený soud za to, že francouzské soudy zahájily jako první řízení mezi týmiž stranami v téže věci, jako řízení probíhající před ním.

- 19 Podle předkládajícího soudu znění článku 30 nařízení č. 44/2001, podle kterého se má za to, že se okamžikem, kdy bylo zahájeno řízení, rozumí nejen okamžik podání „návrhu na zahájení řízení“, ale rovněž i podání „jiné rovnocenné písemnosti“, odůvodňuje široký výklad tohoto článku v tom smyslu, že návrh na takové samostatné důkazní řízení, jako je řízení založené na základě článku 145 občanského soudního řádu, lze považovat za jinou písemnost rovnocennou návrhu na zahájení řízení.
- 20 Za těchto okolností se Landgericht Stralsund (Zemský soud ve Stralsundu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Pokud procesní právo členského státu stanoví samostatné důkazní řízení, v němž soud nařizuje znalci vypracování posudku, (v projednávané věci ‚expertise judiciaire‘ podle francouzského práva), a pokud se v tomto členském státě uskuteční takové samostatné důkazní řízení a následně je v tomtéž členském státě mezi týmiž stranami podána žaloba [ve věci samé] vycházející ze závěrů tohoto samostatného důkazního řízení:

Je v tomto případě třeba považovat podání, kterým bylo zahájeno samostatné důkazní řízení, za ‚návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost‘ ve smyslu čl. 30 bod 1 nařízení č. 44/2001, nebo je třeba jako ‚návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost‘ kvalifikovat teprve úkon, kterým byla podána žaloba?“

K předběžné otázce

- 21 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 27 odst. 1 a čl. 30 bod 1 nařízení č. 44/2001 musí být vykládány v tom smyslu, že v případě překážky věci zahájené může být okamžik, kdy bylo zahájeno řízení o nařízení opatření k zajištění důkazu před hlavním řízením, považován za okamžik „kdy bylo zahájeno řízení“ ve smyslu čl. 30 bodu 1 u soudu, který má rozhodnout o návrhu ve věci samé, který byl v témže členském státě podán v návaznosti na výsledek uvedeného opatření k zajištění důkazu.
- 22 Úvodem je třeba nejprve poznamenat, že nařízení č. 44/2001 bylo zrušeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1). Posledně uvedené nařízení je však podle článku 81 použitelné až od 10. ledna 2015. Proto musí být žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která se týká žaloby podané HanseYachts dne 21. listopadu 2014, přezkoumána z hlediska nařízení č. 44/2001.
- 23 Dále je důležité konstatovat, že Soudnímu dvoru nebyla předložena otázka týkající se mezinárodní příslušnosti předkládajícího soudu a tribunal de commerce de Toulon (Obchodní soud v Toulonu), a to bez ohledu na informace poskytnuté v tomto ohledu předkládajícím soudem. I když se v projednávaném případě jeví, že se HanseYachts domáhala výlučné mezinárodní příslušnosti německého soudu podle článku 23 nařízení č. 44/2001, předkládající soud potvrzuje, že svoji mezinárodní příslušnost vyvozuje z čl. 5 odst. 1 nařízení č. 44/2001, a má za to, že německé soudy nemají výlučnou příslušnost, která by bránila žalobě podané k tribunal de commerce de Toulon (Obchodní soud v Toulonu), přičemž francouzský soud naproti tomu vyvozuje svoji mezinárodní příslušnost z čl. 5 odst. 3 tohoto nařízení.
- 24 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je věc pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor v původním řízení předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak i relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (rozsudek ze dne 27. února 2014, Cartier parfums-lunettes a Axa Corporate Solutions assurances, C-1/13, EU:C:2014:109, bod 25 a citovaná judikatura). Soudní dvůr tedy na položenou otázku odpoví a nebude se zabývat otázkou mezinárodní příslušnosti předkládajícího soudu.

- 25 Oddíl 9 kapitoly II nařízení č. 44/2001, nadepsaný „Překážka litispence a závislá řízení“, zahrnuje články 27 až 30 tohoto nařízení. Tento oddíl směřuje v zájmu řádné správy soudnictví v rámci Evropské unie k minimalizování možnosti souběžných řízení u soudů v různých členských státech a k zamezení vydávání vzájemně si odporujících rozhodnutí.
- 26 Ze znění čl. 27 odst. 1 nařízení č. 44/2001 vyplývá, že o překážku věci zahájené se jedná tehdy, je-li u soudů různých členských států zahájeno řízení v téže věci mezi týmiž stranami.
- 27 Předkládající soud má za to, že překážka věci zahájené existuje mezi řízením, které bylo zahájeno před ním, a řízením zahájeným u tribunal de commerce de Toulon (Obchodní soud v Toulonu). Předkládající soud uvádí, že jeho povinnost řízení přerušit, jelikož je soudem, u něhož bylo řízení zahájeno později, by existovala pouze tehdy, když by řízení o žalobě ve věci samé, která byla podána u tribunal de commerce de Toulon (Obchodní soud v Toulonu), bylo považováno za zahájené již ve fázi důkazního řízení vedeného u tribunal de commerce de Marseille (Obchodní soud v Marseille).
- 28 Je třeba nejprve připomenout, že mechanismus pro řešení souběžně probíhajících řízení upravený v článku 27 nařízení č. 44/2001 je objektivní a automatický a zakládá se na chronologické posloupnosti, v níž příslušné soudy zahájily řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. října 2015, *Aannemingsbedrijf Aertssen a Aertssen Terrassements*, C-523/14, EU:C:2015:722, bod 48 a citovaná judikatura).
- 29 V této souvislosti definuje článek 30 uvedeného nařízení jednotným a autonomním způsobem okamžik, kdy se řízení považuje za zahájené, pro účely použití oddílu 9 kapitoly II uvedeného nařízení, a zejména článku 27 tohoto nařízení upravujícího překážku věci zahájené (rozsudek ze dne 22. října 2015, *Aannemingsbedrijf Aertssen a Aertssen Terrassements*, C-523/14, EU:C:2015:722, bod 57). Podle bodu 1 uvedeného článku 30, jehož výklad je požadován předkládajícím soudem, se za zahájení řízení považuje okamžik, kdy byl u soudu podán návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost, za předpokladu, že žalobce neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti žalovanému.
- 30 Z bodu 15 odůvodnění nařízení č. 44/2001 vyplývá, že cílem tohoto článku je zejména zamezit obtížím vyplývajícím z vnitrostátních rozdílů, pokud jde o stanovení doby, kdy se věc považuje za projednávanou, přičemž tato doba by měla být stanovena samostatně. Kromě toho, jak uvedl generální advokát v bodě 67 svého stanoviska, z legislativních prací předcházejících přijetí tohoto nařízení, a zejména z návrhu nařízení Rady (ES) o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech [COM (1999) 348 final], vyplývá, že hlavním cílem článku 30 tohoto nařízení bylo snížit právní nejistotu vyplývající ze značné rozmanitosti právních předpisů, jimiž je určení okamžiku zahájení řízení upraveno v členských státech, a to zavedením hmotněprávního pravidla, které umožní určit tento okamžik snadno a jednotným způsobem.
- 31 Z článku 145 občanského soudního řádu v projednávaném případě vyplývá, že existuje-li oprávněný důvod k tomu, aby byly před konáním hlavního řízení zajištěny nebo sestaveny důkazy o skutečnostech, na nichž by mohlo záviset vyřešení sporu, mohou být na návrh kterékoli zúčastněné strany, v rámci žaloby nebo návrhu na předběžné opatření, nařízena legálně přípustná opatření. Mezi tato opatření mimo jiné patří znalecký posudek.
- 32 Tento článek výslovně uvádí, že dotčený návrh na nařízení opatření k zajištění důkazu musí být podán „před konáním hlavního řízení“. Francouzská vláda v odpovědích na otázky položené Soudním dvorem na základě organizačních procesních opatření přijatých podle čl. 61 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora uvedla, nejprve že znění článku 145 občanského soudního řádu vyjadřuje samostatnost důkazních opatření nařízených na jeho základě v porovnání s řízením ve věci samé mezi týmiž stranami, jelikož tato opatření musí být navržena „před hlavním řízením“. Poté má tato vláda za to, že návrh založený na článku 145 občanského soudního řádu může být předmětem řízení, které je odlišné

od případného řízení ve věci samé. Konečně uvedená vláda zdůraznila, že soud, jemuž byl podán návrh na základě článku 145 občanského soudního řádu, vyřešil toto podání tím, že nařídil požadované opatření k zajištění důkazu.

- 33 Z výkladu článku 145 občanského soudního řádu, jak jej podala francouzská vláda, vyplývá, že sice může skutečně existovat spojení mezi soudem, u něhož bylo zahájeno řízení na základě tohoto článku, a soudem příslušným pro řízení ve věci samé, s výhledem na které bylo nařízeno opatření k zajištění důkazu, to však nemění nic na tom, že takové důkazní řízení má samostatnou povahu v porovnání s řízením ve věci samé, které případně může být zahájeno následně.
- 34 Je však třeba upřesnit, že přísluší vnitrostátnímu soudu, aby ověřil, zda je třeba vycházet z takového výkladu uvedeného článku, protože Soudní dvůr nemá podle ustálené judikatury pravomoc vykládat vnitrostátní právo členského státu (viz zejména rozsudek ze dne 13. prosince 2012, Caves Krier Frères, C-379/11, EU:C:2012:798, bod 35 a citovaná judikatura).
- 35 Pojem „jiná rovnocenná písemnost“ ve vztahu k návrhu na zahájení řízení, upravený v článku 30 nařízení č. 44/2001, musí být s ohledem na uvedenou samostatnou povahu a zcela zřetelnou hranici existující mezi důkazním řízením a případným řízením ve věci samé vykládán v tom smyslu, že návrh na zahájení důkazního řízení nelze považovat pro účely posouzení překážky věci zahájené a určení soudu, který řízení zahájil jako první ve smyslu čl. 27 odst. 1 téhož nařízení, rovněž za návrh na zahájení řízení ve věci samé. Takový výklad by kromě toho byl neslučitelný s cílem sledovaným v uvedeném čl. 30 bodu 1, kterým, jak je uvedeno v bodě 30 tohoto rozsudku, je umožnit snadné a jednotné určení okamžiku zahájení řízení u soudu.
- 36 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na předběžnou otázku odpovědět tak, že čl. 27 odst. 1 a čl. 30 bod 1 nařízení č. 44/2001 musí být vykládány v tom smyslu, že v případě překážky věci zahájené nemůže být okamžik, kdy bylo řízení o nařízení opatření k zajištění důkazu zahájeno před hlavním řízením, považován za okamžik „kdy bylo zahájeno řízení“ ve smyslu čl. 30 bod 1 u soudu, který má rozhodnout o návrhu ve věci samé, který byl v témže členském státě podán v návaznosti na výsledek uvedeného opatření k zajištění důkazu.

K nákladům řízení

- 37 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 27 odst. 1 a čl. 30 bod 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládány v tom smyslu, že v případě překážky věci zahájené nemůže být okamžik, kdy bylo řízení o nařízení opatření k zajištění důkazu zahájeno před hlavním řízením, považován za okamžik „kdy bylo zahájeno řízení“ ve smyslu čl. 30 bod 1 u soudu, který má rozhodnout o návrhu ve věci samé, který byl v témže členském státě podán v návaznosti na výsledek uvedeného opatření k zajištění důkazu.

Podpisy.